

Wazze ik vanmörge bi'j de bloedbanke, umdät Sanquin mi'j ad ebeld of ik weer bloedplasma zol willen gèven.

Ik waere döör 't ofgelopen jöör maer iene keer ewest en mogge toen niet gèven want der liepen nog allerlei onderziken naor de oorzake van 't wegvallen. Diezelfde dag is mien linkerand deur de zaagmechine egrepen, zonder dät oe kan vertellen wat ter is gebeurd. De eren chirurgen in de Isala ebben direkt ezegd dät niet alles meer te redden was en ebben op mien eigen verzuuk der toch nog een functionerende griepklauwe van kunnen maken.

Toch is dit veurvallegien wel de reden dät de keuringsärts van de bloedbanke now mos besluten mi'j te bedanken veur de jörenlange donaties, maer ij vinnen de risico's te groot umme mi'j nog as donor te gebruiken.

E-k verdorie net de 145e keer niet e-aald.

Now ja . . 't is niet anders !

Toch wil ik de zusters Dracula ärtelijk danken veur 't al die keren de naolde vakkundig in de aderen te stèken.

Ik wete maer al te goed dät 't wärken bi'j de bloedbanke gien nörmale bane is. Ook al lik 't de dames aover 't algemeen makkelijk of te gaon, ze mutten toch altied maer weer alert blieden of ter niet wat mis giet met mens of mechine. En wat kunnen zij toch makkelijk ummeskakelen aover de onderwärpen tiedens 't prötien prut met de doners.

Meestens is 't best lachen en dät zal dan ook wel de reden wèen dät de meeste dames, as zij der ienmaol wärken niet meer willen job-oppnen.

Blif dä-k 't jammer vinne dät ze now mien bloed niet meer wil ebben.

Dan maer open dät nao mien dood der nog wat onderdeelties op een transplantatielieste kunnen wörren ezet, zodät een ander der nog wat an ef.

Jazekers in bin nog steeds een (trotse) Blauwvinger, maer allenig now iene met körting.

